

L'Argimon i la pesadesa

El doctor Josep Maria Argimon Pallàs disposa d'un excel·lent expedient acadèmic, però el seu currículum, el conegut, no ens diu res sobre la seva pràctica de la medicina. Ni un xiringuito, ni un sol hospital. Res de res. Ha estat i segueix estant més un home de gestió sanitària que no pas metge en exercici real. Així, sabem que ha estat consultor internacional a l'Amèrica Llatina per a la Unió Europea i l'Agència Alemanya de Cooperació, vinculat a la Generalitat com a funcionari i, segons les dades que el Departament de Salut donà a conèixer quan el seu nomenament com a Secretari General de Salut, substituïnt a Joan Guix, de trista memòria, càrrec que compatibilitza amb el de director gerent de l'Institut Català de la Salut, l'Argimon es trobava vinculat a la suara esmentada conselleria des de l'any 2012. Això és inexacte i potser mentida volguda, donat que entre el 2004 i el 2008 va ser cap de Divisió d'Avaluació de Serveis Assistencials i del 2008 al 2012, gerent de Planificació, Compra i Avaluació de l'ICS.

Aquests buits són perillosos. Ho és el relatiu a l'exercici de la medicina; i ho és també el referit a l'etapa precedent a l'any 2012. Si la primera és inquietant per a un home que parla ex càtedra, és a dir, pontificant, la segona s'ha de vincular necessàriament a què haver estat substrat dels governs dels presidents Pasqual Maragall, José Montilla i Artur Mas, i ves a saber si ja era alt funcionari en temps del president Jordi Pujol com em dicta la meua retina, no millora cap històric personal, sinó que el complica o l'embruta, com a mínim, sobretot si s'aspira a ser conseller de Sanitat en un govern independentista-cupero. Potser per això, per fer mèrits en aquesta Catalunya farcida de demèrits, va caure tot això del seu currículum en el moment de ser la veu de la consellera Alba Vergès, àlies La Incompetent, per mitjà dels seus sermons setmanals sobre la covid-19. Observin les seves constants: sempre titlla de ministerio al ministeri de Sanitat i reparteix carretons d'irresponsabilitats i de culpes a aquest i a la Unió Europea per espolsar-se les moltes puces existents en la seva sinuosa i caòtica administració de les vacunes anticovid, alhora que res no diu sobre per què Salut es nega a vacunar als membres del cos de la Policia Nacional que viuen i treballen a Catalunya, i que, per tant, són tant catalans com ell i mai menys que ell i la brigada que dirigeix. Per alguna raó, el gens sospitós Jordi Basté (RAC 1) va gosar dir, no fa pas gaire temps, que cada vegada s'assembla més a un polític que no pas a un metge. És el que passa quan un vol deslliurar-se del «règim del 78» a la cotarela manera per abraçar al «règim popular-anarco-independentista» d'avui sense poder amagar els 62 anys que es tenen.

Dimarts passat vaig escoltar de nou al doctor Argimon. Sap de lletra menuda, com diria la mare, però ignora que aquesta mena de gent, una vegada conegudes, resulten pesades d'escoltar i d'atendre i, per tant, el ciutadà mitjà desconnecta, i fa bé. El presentador del covid-19 a Catalunya obra subordinades a dojo, s'embolica fins arribar a l'apoteosi barroca i es dedica a parlar d'estratègies, d'estadístiques i d'airejar-se o no. Ha esdevingut una caricatura de si mateix. En llenguatge de carrer, és un plom, i, a més a més, impulsa i engrandeix la confusió en què viu la ciutadania pel que fa al tipus de vacuna i calendari de vacunació. Aquí ningú no entén res i servidor el primer. Ofereix percentatges movibles i contradictoris, com ara els relatius a la vacunació i a les UCIs, mentre amaga, per exemple, l'escàndol de la presència dels virus a l'escola de Domeny amb cinquanta casos i tres-cents confinats. Només cal anar al «canal salut» per saber que l'Argimon és un cau de mitges veritats i nombroses falsedats. Un cau en un estratosfèric caos. Faria bé en no alligonar ningú i passar-se un dia a

qualsevol CAP de Catalunya com a metge i no pas com a jefe. Amb bata blanca i atenent a la gent, perquè callar és sinònim bé de prudència o d'ignorància, però parlar per parlar és propi d'idiotes, que és el que fa aquest doctor en medicina amb una col·lecció d'espais negres pel que fa al seu exercici.

Per tant, el doctor Argimon hauria de parlar menys, treballar més i, sobretot, no molestar. Vull dir, per si no se m'entén, que sigui eficaç i, si és possible, eficient, ja que la competència en matèria sanitària, inclosa el covid-19, és exclusiva de la Generalitat de Catalunya, i resulta infantil a més de ridícul carregar el mort a tercers. De la consellera Vergés val més que ni la mencioni perquè és un insult a la intel·ligència que segueixi en actiu. Però tothom sap que el governet de Catalunya és «can pixa». De bojos haver perllongat la seva asfíxica existència mitjançant l'absència notable a les urnes. Per llogar-hi cadires.

Font del document:

https://www.diaridegirona.cat/opinio/2021/04/24/laposargimon-pesadesa/1101611.html?utm_source=rss